

РЕШЕНИЕ

№ 5053

гр. София, 25.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 21.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **3299** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на Национална агенция по приходите срещу Решение № ППН-01822/16.08.2021 г. на Комисията за защита на личните данни, с което е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 32, § 4 от Регламент ЕС 2016/679.

В жалбата се оспорват констатациите на органа, че администраторът НАП противоправно е бездействал, за което се излагат конкретни твърдения (реализирана е промяна в модул „Връчване“ в ИС БИДИС; ангажиране на отговорност по реда на ЗАНН спрямо съответния служител; предприемане на действия по минимизиране на данните, съдържащи се в електронното съобщение; реализиран е процес по потвърждаване на въведения електронен адрес от клиента при първоначално ползване; реализирана е възможност клиентите да проверяват верността и актуалността на декларираните електронни адреси; в модула „Връчване“ в ИС БИДИС е въведено нова функционалност по автоматично зареждане на имейл адреси; обърнато е внимание на компетентните дирекции по връчване на административните актове, съдържащи лични данни). В тази връзка счита, че НАП е подхождала отговорно чрез всеобхватно разглеждане на проблема, т. е. предприети са организационни и технически мерки за защита на личните данни. Оспорват се твърденията, че извършеното нарушение е поредно, за което цитира съдебни актове на ВАС. Поддържа за неотносиими посочените в оспорвания акт други решения на комисията,

свързани с нарушения по обработването на лични данни, тъй като имат различен механизъм на извършване спрямо това, което е предмет на настоящото дело. Развива доводи, че личните данни не са станали достояние на трето лице, тъй като изпратеният имейл е прочетен 7 месеца след подаване на жалбата в КЗЛД. Пояснява, че действията на служителката не са имали за цел неправомерно разпространение на лични данни. Поддържа, че процесните лични данни са публично достъпни с оглед упражняваната професия на лицето, подало жалба в КЗЛД, поради което не е налице допуснатата непропорционална намеса в личния живот.

Ответната страна - Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да се отхвърли.

Заинтересованата страна - С. Д. А. - Д. не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) е образувано по повод подадена жалба рег. № ППН-01-822/19.11.2020 г. от С. Д. А. – Д. срещу НАП с твърдение за предоставяне на лични данни без нейно разрешение. Жалба не е представена по делото от административния орган, но страните не спорят, че такава е подадена, а и това обстоятелство се установява от останалите писмени доказателства, в които същата се обсъжда.

Административният орган е уведомил НАП с писмо № ППН-01-822-1/17.12.2020г., като е дадена възможност за изразяване на становище. В тази връзка е постъпила молба № ППН-01-822-2/11.01.2021 г. на НАП, с която се посочва, че на 17.11.2020 г. служителката Л. К., заемаща длъжността главен специалист, е изпратила Решение № АУ-5/06.11.2020 г. на директора на ТД на НАП – С. и придружително писмо изх. № 24-15-1296-1/12.11.2020 г. на имейл адрес: [\[електронна поща\]](#). На същата било възложено да осъществява дейност по връчване на административни актове, като в конкретния случай изпращането е извършено чрез Българска интегрирана данъчна информационна система (БИДИС). Служителката се усъмнила в правилното изпращане, дължащо се на изписването на имейла, поради което повторно го е изпратила, но на друг имейл: stefkataanasova@gmail.com. Поддържа се, че изпратените документи съдържат единствено имена, адрес за кореспонденция и ел. поща, но не и ЕГН. Счита, че тези данни са общодостъпни, тъй като С. А. е адвокат и има собствен уеб сайт, съдържащ тези данни. Поддържа се становище за неволна техническа грешка, дължаща се на старанието на съответния служител документите да достигнат до адресата.

По преписката са приложени Решение № АУ-5/06.11.2020 г. на директора на ТД на НАП – С. и придружително писмо изх. № 24-15-1296-1/12.11.2020 г., от които видно, че в тях са налични лични данни на С. Д. А. – Д., а именно имена и адрес.

Не се спори, че С. Д. А. – Д. е посочила следния ел. адрес за кореспонденция: [\[електронна поща\]](#), който е посочен и в Решение № АУ-5/06.11.2020 г.

Приложена е още извадка от БИДИС, от която е видно, че на 17.11.2020 г. служителката Л. К. е изпратила Решение № АУ-5/06.11.2020 г. и придружително писмо изх. № 24-15-1296-1/12.11.2020 г. до следните имейли: [\[електронна поща\]](#) и stefkataanasova@gmail.com.

От протокол № 14/14.04.2021 г. се установява, че Комисията за защита на личните

данни е провела заседание, на което са конституирани страните С. Д. А. – Д. – жалбоподател и Национална агенция по приходите – ответник. Прието е, че жалбата следва да се разгледа по същество и заседанието е насрочено за друга дата.

С писмо от 29.04.2021 г. на НАП са представени доказателства в производството. В тази връзка са приложени Вътрешни правила за определяне реда за връчване на решения на директора на ТД НАП – С., утвърдени със Заповед от 11.10.2011 г. Според тези правила издадените актове се връчват на адресатите им на посочения адрес за кореспонденция чрез изпращане на писмо с обратна разписка. Представена е още заповед № РД-01-391/28.03.2013 г., от която е видно, че Л. К. е определена за един от служителите, които да осъществяват кореспонденцията с лицата, адресати на документите издавани от териториалния директор.

Към горепосоченото писмо от 29.04.2021 г. са приложени още Правила за вътрешна организация в отдел „Обжалване“ при ТД НАП – С., утвърдени със заповед от 18.06.2015 г. Посочените правила не дават яснота за технологичния процес на съобщаване на актовете. Съдържат се правила, според които специалист изпраща акта на адресата му съобразно утвърдените вътрешни правила.

Впоследствие с писмо от 05.05.2021 г. на НАП е представена Инstrukция № 2/08.05.2019 г. за мерките и средствата за защита на личните данни, обработвани в НАП и реда за движение на преписки и заявяване на регистри. Със същата са регламентирани длъжности по защита на данните и контрол. Отразени са мерки за сигурност при обработване на лични данни, намиращи се на хартиен или електронен носител. В тази връзка са развити правила за съхранението на такива данни – осигуряване на отделни сървърни помещения, инсталиране на антивирусни програми, ограничен достъп и др. В чл. 20, ал. 3, т. 3 от Инstrukцията е посочено, че защита на данните по време на пренос се осъществява със стандартни средства за защита, използвани в информационната инфраструктура на НАП, но липсва конкретизация за тези средства или технологичния процес при защита на данните при техния пренос.

Постъпило е заявление на 21.05.2021 г. от С. А. – Д., с което пояснява, че не разполага с документи, установяващи, че потребителя на погрешния имейл (stefkataanasova@gmail.com) е отворил препратеното съобщение. В тази връзка моли да се изиска от НАП да представи данни от информационната си система за тези обстоятелства.

Служители на КЗЛД са съставили протокол от 09.06.2021 г. за проведен разговор със С. А. (не заинтересованата страна, а лицето получило погрешния имейл). Същата посочва, че ще съдейства на комисията, като посочва, че нейният имейл е [електронна поща]. В тази връзка по ел. поща на КЗЛД е постъпило съобщение (л. 107) от [електронна поща], с което се препраща изпратено от НАП съобщение на С. А. – Д., на имейл stefkataanasova@gmail.com. В посочения препратен имейл е налична информация за ЕГН на С. А. – Д..

Приложено е решение № 8448/12.07.2021 г. по адм. д. № 2536/2021 г. по описа на ВАС, с което оставено в сила решение на АССГ, с което е отхвърлена жалба на НАП срещу акт на КЗЛД. С този акт на комисията са установени нарушение на чл. 32, параграф 4 от Регламент 2016/679, изразяващо се в това, че служител на НАП е изнесъл неправомерно лични данни на трето лице.

Приложено е още решение № 8431/12.07.2021 г. по адм. д. № 5165/2021 г. по описа на ВАС, с което констатирано нарушение на чл. 32, параграф 4 от Регламент 2016/679 от страна на НАП, изразяващо се отново в служебно изнасяне на лични данни на трето

лице.

Жалба с рег. № ППН-01-822/19.11.2020 г. е разгледана по същество на заседание на административния орган, проведено на 16.06.2021 г., на което е взето решение, че същата е основателна.

Комисията за защита на личните данни се е произнесла с обжалваното Решение № ППН-01-822/16.08.2021 г., с което е приела за основателна жалбата и на основание чл. 83, пар. 4, б. „а“, вр. чл. 58, пар. 2, б. „и“ от Регламент 2016/679 е наложено на Национална агенция по приходите административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 32, пар. 4 от Регламента.

В оспорвания акт е прието, че НАП обработва лични данни на С. А. – Д. във връзка с образувано производство по реда на ДОПК, което е приключило с издаването на Решение № АУ-5/06.11.2020 г. на директора на ТД на НАП – С.. Прието е, че С. А. – Д. е посочила за кореспонденция имейл [електронна поща]. Посочено е, че актът е изпратен на този адрес, но и допълнително на грешен имейл - stefkataanasova@gmail.com. Погрешно изпратения имейл съдържа четири имена, адрес и ЕГН. Отхвърлени са възражения, че се касае за „обикновени лични данни“, както и за „неволна техническа грешка“. Прието е, че са налични разработени правила за връчване на документи, но служителката на НАП не е обработвала лични данни по указанията на администратора, с което е допуснато нарушение на чл. 32, пар. 4 от Регламент 2016/679. Прието за наличието на предходни нарушения на същата норма, поради което е направен извод за системно извършване на нарушения. Според органа администраторът не е предприел извършване на оценка на риска и други действия, осигуряващи обработване на лични данни само по указания на администратора. Допълва се, че разработените правила са от периода още от 2011 г. – 2016 г. и не са представени нови актуални правила или доказателства за предприето действия, ограничаващи нарушението на обсъжданата норма. С оглед характера на нарушението и системността му е прието за необходимо налагането на имуществена санкция около минимума, а именно в размер на 5000 лева. Според органа тази санкция ще има допълнително дисциплиниращо действие за въздържане от действия по нарушение на чл. 32, пар. 4 от Регламент 2016/679.

В хода на делото са приети приложените към жалбата докладна записка от 05.11.2021 г. на длъжностното лице по защита на данни в ЦУ на НАП и разпечатка от разпечатка от интернет сайта на НАП, с които се предоставя възможност на потребителите да променят посочените от тях имейл за кореспонденция. В докладната записка се съдържа информация за предприети мерки срещу ръчно изписване на електронните адреси, като това е ограничено, като същите се зареждат от информационната система във вида както са представени от потребителите, т. е. за тази дейност е премахнато ръчното изписване. Посоченото не е оспорено от страните, поради което съдът го кредитира и приема, че през м. октомври – ноември 2021 г. са предприети посочените мерки, ограничаващи ръчното въвеждане на ел. адреси за кореспонденция.

Приложен е план за действия от страна на НАП във връзка с решение № ППН-01-73/16.11.2020 г. на КЗЛД. Същият е неотносим за делото, тъй като не предвижда мерки, свързани със защита на данни при изпращането на информация, т. е. да се ограничат грешките при изпращането на съобщения до други лица.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от лице, което е адресат на акта, който е неблагоприятен

за него, поради което е налице правен интерес от оспорването.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено от компетентен колективен орган съгласно чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, прието е при необходимия кворум и с необходимото мнозинство - арг. чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД и чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от Правилника). Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове, а решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ (чл. 9, ал. 3). Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването. В случая за оспореното решение са гласували четирима със „за“ и нито един против, поради което безспорно е формирано мнозинство и решението е валидно взето. В тази връзка не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 АПК.

Спазена е установената от закона форма - актът е в писмена форма, посочени са фактическите и правни основания за издаването му. Същият съдържа изискуемите от разпоредбата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. Оспореният акт съдържа ясна разпоредителна част, посочени са релевантните факти и обстоятелства и приложимите според административния орган правни норми, проявлението на които обосновава разпоредените от него правни последици.

В производството не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Същото е образувано по жалба на С. А. – Д., което е във връзка с правомощията на КЗДЛ да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. В това производство участват Комисията за защита на лични данни, лицето, подало жалба и администраторът на лични данни.

Дадена е възможност на НАП да вземе участие в производството, която се е възползвала от правото да изрази становище и да представи доказателства. Събрани са всички необходими доказателства и са изяснени всички факти и обстоятелства по случая, поради което правилно е установена фактическата обстановка.

Административният акт е издаден и в съответствие с материалния закон.

В настоящия случай НАП е администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, ал. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като обработва лични данни и определя целите за обработването им, а именно във връзка с образуването на производства по ДОПК.

По категоричен начин се установи, че служител на НАП, натоверен със съобщаването на административни актове, е изпратил информация до грешен имейл (stefkataanasova@gmail.com), който не е посочен от адресата на данъчния акт. Изпратената информация съдържа четири имена, ЕГН и адрес за кореспонденция, която може да се определи като лични данни по смисъла на чл. 4, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като е свързана с физическо лице, което може да бъде пряко или

непряко идентифицирано.

Неоснователни са възраженията, че не е разпространено ЕГН – то на С. А. – Д., тъй като видно от препратения имейл (л. 107) е налична такава информация. В тази връзка допълнително следва да се отбележи, че са неоснователни твърденията, че личните данни не са станали достояние на трето лице.

Неоснователни са възраженията, че личните данни се отнасят за публична личност. Не се спори (въпреки, че няма доказателства за тези твърдения), че С. А. – Д. упражнява професия като адвокат и притежава интернет сайт, но това не е я превръща публична личност. Няма данни, че същата е лесно разпознаваема в обществото или поне от широк кръг от хора. Няма данни за това какви лични данни са публикувани на нейната интернет страница, но едва ли е посочено ЕГН (последното не се твърди от жалбоподателя, доколкото защита е свързана с това, че не е разпространено ЕГН – то). В тази връзка са неоснователни възраженията, че се касае за публична личност и че не е допусната непропорционална намеса в личния живот.

Съгласно чл. 32, § 4 от Регламент ЕС 2016/679 администраторът и обработващият лични данни предприемат стъпки всяко физическо лице, действащо под ръководството на администратора или на обработващия лични данни, което има достъп до лични данни, да обработва тези данни само по указание на администратора, освен ако от въпросното лице не се изисква да прави това по силата на правото на Съюза или правото на държава членка.

Изпращането на акт с лични данни на погрешен имейл е в нарушение на указанията на администратора по съобщаването на издадените данъчни актове. Неотносими са доводите, че служителката не е имала за неправомерно разпространение на лични данни, тъй като такава не се изисква по чл. 32, § 4 от Регламент ЕС 2016/679. Релевантно е дали са спазени указанията на администратора и дали е налице разпространение на лични данни, което се установи по делото. По същите са съображения са неотносими твърденията за допусната техническа грешка, като допълнително следва да се отбележи, че такава липсва. Служителката се е усъмнила в правилността на посочения от жалбоподателката имейл, поради което допълнително го е изпратила на грешен имейл, т. е. касае се съзнателно действие.

Горното налага извод за нарушение на чл. 32, § 4 от Регламент ЕС 2016/679, тъй като съответният служител не се е съобразил с указанията на администратора по съобщаване на актове, с което са разпространени лични данни на трети лица.

Правилно комисията е наложила имуществена санкция по чл. 58, пар. 2, б. „а“, вр. чл. 83, пар. 4, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като за това нарушение е предвидено обсъжданото наказание. Правилно органът е отчел наличието на системност при извършването на нарушението, тъй като с решение № 8448/12.07.2021 г. по адм. д. № 2536/2021 г. на ВАС и решение № 8431/12.07.2021 г. по адм. д. № 5165/2021 г. на ВАС е признато извършването на нарушение на чл. 32, параграф 4 от Регламент 2016/679. Посочените съдебни актове са окончателни са постановени преди издаването на оспорвания акт. Неотносими са възраженията за различен механизъм на извършване на нарушението, тъй като от значение е дали е нарушена обсъжданата норма, а не по какъв начин. Релевантно е спазването на указанията на администратора, а не как са нарушени същите.

Оспореното решение на КЗЛД е съобразено и с целта на закона, която е да се реализира правото на защита на лични данни и да се преустанови неправомерното обработване на лични данни. Санкцията по чл. 58, пар. 2, б. „а“ от Регламент (ЕС)

2016/679 съответства на нарушението и е насочена за преустановяване на неправилното обработване на лични данни, чрез съобразяване извършваните операции по обработването им по определен начин.

Правилно комисията е отчела за липсата на доказателства за предприети действия по ограничаване на обсъждания риск от разпространение на лични данни (допълнително се излагат съображения, че наличните такива не са актуални - за периода от 2011 г. – 2016 г.).

Неоснователни са всички възражения, отнасящи се за предприетите организационни и технически мерки за защита на личните данни. Вярно е, че НАП е подхождала отговорно към разглеждане на проблема, като е предприела редица мерки, изброени в жалбата (промяна в модул „Връчване“ в ИС БИДИС; минимизиране на данните, съдържащи се в електронното съобщение; процес по потвърждаване на въведения електронен адрес от клиента и др.), но същите не са съвременни, тъй като се отнасят за период след издаването на оспорваното Решение № ППН-01822/16.08.2021 г. на КЗЛД. В тази връзка предприетите мерки са резултат на наложената имуществена санкция, поради което същата е изиграла своята цел за преустановяване на следващи нарушения.

Горното налага извод за неоснователност на жалбата и като такава на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК следва да се отхвърли.

Ответната страна и заинтересованата страна не са направили искане за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, 37 - ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Национална агенция по приходите срещу Решение № ППН-01822/16.08.2021 г. на Комисията за защита на личните данни.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: